

מן הנשואין, דהיינו, לאחר שנישאת הבת, הרשות בידה להורות לשליח שיתן את המעות לבעלה, והוא יקנה את השדה. כיון שאף האב לא נתנם לשליש אלא עד שתנשא. היות ומשעה שהיא נישאת, הבעל אוכל את פירות השדה.

אך מן האירוסין — יעשה השליש מה שהושלש בידו. כי מצוה לקיים דברי המת. דברי רבי מאיר.

רבי יוסי אומר: הגדולה, בין מן הנשואין ובין מן האירוסין — הרשות בידה להורות שינתן הכסף לבעלה.

ואם היתה קטנה: בין מן הנשואין בין מן האירוסין — יעשה השליש מה שהושלש בידו.

ודנה הגמרא: מאי בינייהו, בין רבי מאיר ורבי יוסי?

אילימא [אם נאמר] קטנה מן הנשואין איכא בינייהו<sup>(94)</sup>, דרבי מאיר סבר הרשות בידה לדרוש את המעות מן השליש כדי למוסרו לבעלה, ואתא רבי יוסי למימר אפילו מן הנשואין נמי — גדולה, אין, כן. קטנה, לא.

אימא סיפא — "אבל בקטנה, אין מעשה קטנה כלום",

הא, מאן קתני לה [מי הוא התנא ששנה דין זה]?

אילימא רק רבי יוסי סבר כך, ולא רבי מאיר, הא מרישא שמעת מינה, דאמר רבי יוסי: וכי אינה אלא שדה, והיא רוצה למוכרה, הרי היא מכורה מעכשיו.

ומבואר, שדוקא גדולה, דבת זביני [שמכירתה מכירה], אין! אך קטנה, דלאו בת זביני היא, לא!

אלא ודאי, רבי מאיר היא!

וחסורי מיחסרא, והכי קתני —

"יעשה השליש מה שהושלש בידו. במה דברים אמורים מן האירוסין, אבל מן הנשואין הרשות בידה.

במה דברים אמורים, בגדולה. אבל בקטנה אין מעשה קטנה כלום".

ומבואר, שאף לדעת רבי מאיר אין מעשה קטנה כלום. ואם כן תוזרת השאלה — "מאי בינייהו"?

ומשנינן: אלא, גדולה מן האירוסין, איכא בינייהו.

לרבי מאיר — יעשה השליש מה שהושלש בידו, כיון שמצוה לקיים דברי המת. ואילו לרבי יוסי — ינתן לבעל. כיון שגדולה היא ובידה למכור — הרשות בידה<sup>(95)</sup>.

94. כלומר, אף קטנה מן הנישואין, אך ודאי שגם גדולה מן האירוסין איכא ביניהו, כמפורש במשנה, ולרבי מאיר — יעשה שלישי מה שהושלש בידו, ולרבי יוסי הרשות בידה.

95. אך מן הנישואין לכולי עלמא ינתן לבעל,

יכולה למכור עד שעת הנישואין, ולכן מצוה לקיים דברי המת, ויקנו קרקע. אך רבי יוסי סבר, שכבר כעת אין ענין לקיים את דברי המת בדבר שיהיה בידה אחר כך לשנותו, ולכן שומעים לבת.